

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.**Wersja sandomierska z uzupełnieniami wersji krakowskiej**

Rękopis Biblioteki Narodowej w Warszawie, sygn. 3068 III, k. 42va–42vb

Odczyt: Maciej Mikula

Artykuł 115 cz. II [Gn. 109]

[115 cz. II] „Quod tunc in hac causa non sis reus, in qua te hic idem Cristianus inculpat, quod te Deus adiuvet. Idem Deus, qui celum et terram creavit, aerem et rorem, montes cum vallibus, frondes^d, flores et gramina perfecit. Et si sis reus, quod te terra absorbeat, que Dathan et Abiron absorbit, que et si reus fueris, quod te venenum ac gutha et lepra invadat, que precibus [k. 42vb] Helisen Naaman Syrum divisit [s] et Yesy invasit. Et si reus fueris, quod tu pereas in tua anima et in tuo corpore et in tuis rebus. Et si reus es, quod ad sinum Habrae unquam pervenias et ut tibi actiderit, ut uxori Loth actidit, que transmutata fuit in efigiem salis, dum Sodoma periit et Gomora. Et si reus fueris, quod te ignis comburat celestis et caducus invadat morbus et sanguinis fluxus invadat. Et si reus es, quod ad resurrectionem unquam pervenias, ubi Cristiani et Iudei et gentiles Creatorem^e omnium rerum resurgent. Et si reus fueris, quod te lex deleat, quam Dominus dedit Moysi in monte Synai, quam Deus scripsit suo digitto supra lapideam tabulam, et te confundat omnis scriptura, que scripta est in quinque libris Moysi. Et si tuum non est iustum iuramentum nec mundum, quod te deleat Adonay et sua deita[tis] potencia.”

^d w rkp. frondis; ^e w rkp. creatu[r]e[m]

[hasła: przysięga, Żyd, Chrześcijanin, powód, Sodoma, Gomora, Lot, Mojżesz, Synaj, Datan, Abiram, Elizeusz, Naaman, Jozue]